

Jamtlands Tidning

Hembygdsföreningen Jamtamot, Norrlands Nation, Uppsala

Nr 1 1992 årg. 21

KVINNOR

–under motförhandlingar!?

Carl Zetterström

–Gravstenen äntligen restaurerad

Sjöutsiktskommittén

–Hur vi får sjöutsikt från kammarn

En smula oredligt orerande...

—BR REDAKTÖR 'N—

Så var det dags igen för ett berikande nummer av Jamtlands Tidning. Titta i den, läs i den eller använd den till vad du tycker att den är bäst lämpad för.

Även om du enbart använder den som dasspapper, inser du säkert att även ett skithuspapper har ett värde. Värdet av att kunna torka sig med en tidning gjord av Jamtar, för Storjamtar och Jamtar, ska inte förringas! Ni som uppskattar att få läsa och bläddra i en äkta Jamsk publikation, istället för i pressmateriel som till namnet kan förnimmas vara av Jamsk härkomst – typ Östersundsposten eller Länstidningen – vilka härbärgerar ett antal duskar storsvenska sk journalister istället för Jamska kvalitetsskribenter, har säkert er bestämda uppfattning om värdet av denna stora ära. Vilka nu än skälen är för er värdering så må ni tillse att det av er framräknade beloppet insättes på Jamtlands Tidnings postgirokonto, med fördel kan Du använda det bifogade inbetalningskortet.

Prenumeranterna har visat sig vara förfärligt dåliga på att betala för denna ädla produkt. Det är bara en tredjedel som betalar...

I ärlighetens namn bör man nämna att en del verkligen gör rätt för sig, för att nämna en i högen: CARL NENZELIUS som inbetalade den marvelösa summan 709,16 Sv kr och bifogade följande kommentar.

"Jag är inte död än, 071110-7334 'Nenne'".

En beundransvärd insats som fler borde ta efter!

Varför detta tjatande om pengar och då också pengar i storsvensk valör? Jo, det är på det viset att –min kemi, fysik och matematik fröken i högstadiet brukade anslå denna ton när hon skulle förklara någonting av betydelse för oss oduglingar till elever– Jamtlands tidning kostar en hel del att trycka och distribuera till alla prenumeranter, det är med stor möda som man kan arbeta ihop en hållbar kalkyl för utgivandet av ett nummer. I det nummer av Jamtlands Tidning som du håller i handen har formatet

ändrats, papperet är av miljövänlig typ och innehållet förhoppningsvis av en sådan blandning och dignitet att alla Storjamtar och Jamtar ska finna läsvärda artiklar. Allt detta görs av flera skäl, men det starkaste är nog att vi vill få fler att känna sig "hemma" i vår tidning –den är trots allt framställd för att behaga Storjamtar och Jamtar var de än befinner sig på vår jord. För att detta skall fortsätta och tidningen därmed kunna överleva ber jag att just Du tar ditt ansvar som Jamtamot medlem och prenumerant av Jamtlands Tidning och tillsänder tidningens konto ett –av dig valfritt– belopp. Allt för att säkerställa dess fortlevnad.

Nu över till ett ämne som inte på något sätt är lustigare, men ändå ack så viktigt: Till-bryggeriet i Östersund, numera Falcon ägt, skall läggas ned –enligt säkra källor skall den sista brygden bryggas i mitten av februari. Huvva, hemska tanke! Var ska nu Jamtamot inhandla sitt motöl. Skall vi tvingas inmundiga ett storsvenskt öl fullt med tillsatser av allehanda slag?

NEJ! Och åter NEJ! Vill inte det storsvenska Falcon fortsätta att tillverka öl i Stan', så ska vi inom Jamtamot inte heller köpa maltdrycken av dem! Varför inte börja botanisera bland de Skottiska brödernas ölsortiment, för att bara nämna ett exempel. Det finns öl som med all önskan kan fylla Storjamtarnas och Jamtarnas högt ställda krav inom flera regioner av det förtryckta brittiska samväldet, inom olika germanska statsbildningar eller varför inte öl från de pånyttfödda baltiska republikerna. Norskt öl eller det Jamska halvfabrikatet hummelöl ska inte heller glömmas bort.

När vi nu har nosat på två sorgliga ämnesområden, kan vi likna gärna fortsätta med ett ytterligare sorgligt kapitel:

Vår flagga kan bli privat egendom. Storjamtar och Jamtar kanske inte längre lagligt kan svänga sin flagga, utan Storsjöyrangruppens tillstånd! Detta gick att uttyda av en artikel i Länstidningen den 21 November 1991. Storsjöyrangruppen tänker varu-

Br Redaktörn' på väg hem till Studentvägen...

märkesskydda vår republikflagga för att, enligt Lars Sillrén Storsjöyrangruppen;

"Skydda den från användning vid skumma rasistiska sammanhang". Enligt artikeln tänker Storjanten Bo Oscarsson protestera hos patent- och registreringsverket. Jag önskar honom all lycka i denna uppgift för att Storjamtar och Jamtar även fortsättningsvis, lagligt, skall kunna hissa den rätta flaggan utan Storsjöyrangruppens tillstånd!

"DET LÖSER SIG!"

innehåll

Oredligt orerande –ledare...	2
Carl Zetterström –gravstenen restaurerad	4
1875–1906 var han Frostvikens kyrkoherde	5
ÖH emeritus –Per-Erik Wåglin	6
"CB-ianskan" –ett personligt kodspråk	8
Kommittébetänkande –Sjöutsikt!	10
Storjamen Andos första motbesök...	13
Elegi över novembarnatt –jamtvers	14
Jamtland e viktuger än EG	15
Kvinnlig fägring på mot...	16
Den vite vikingen –Hrafn Gunnlaugsson	17
Smått & Gott –intressant smågodis	18
ÖH:s reflexioner –ÖH mässar vidare	20

Hembygdsföreningen Jamtamot 1991–92

Överhövding (ÖH)

Thomas Nilsson 018 - 14 53 91

Hövding (H)

Stefan Eriksson 018 - 52 16 25

Gode (Go)

Magnus Rönn 018 - 20 95 12

Skrivare (Skr)

Lennart Nyman 018 - 51 85 28

7-man (7-man)

vakant

Fogde (Fo)

Jonas Persson 018 - 50 37 30

Lekare (Le)

Ove Andersson 018 - 24 09 48

Munskänk (Msk)

Ville Sjögren 018 - 55 35 02

Gillevärd (Gv)

Daniel Markstedt 018 - 12 87 33

Redaktör (Red)

Lennart Nilsson 018 - 55 20 12

Adress

Hembygdsföreningen Jamtamot
c/o Norrlands Nation Box 612
751 25 Uppsala

Jamtlands Tidning

REDAKTÖR OCH ANSVARIG UTGIVARE

Lennart Nilsson, Studentv. 18:55,
752 34 Uppsala.

MEDVERKANDE I DETTA NUMMER

Ando Andersson
Björn Björck
H P Burman
Stefan Halvarsson
Petrus Jeitarstuen
Gunnar Nilsson
Thomas Nilsson
Lennart Nyman
Nils Sjölander

TRYCK OCH REPRO

Fyristryck 018 - 13 77 55

Carl Zetterström

—BR STJ BJÖRN BJÖRCK—

Vid Stormotet i februari 1990 samlades ett större antal Storjamtar och Jamtar vid professor Carl Zetterströms grav, för att nedlägga en krans och vidmakthålla minnet av hans person.

Dataåldern har hunnit ikapp den gamle medecine professorn som numera är införd i den databaserade gravboken. Vid minnesstunden på Vaksala kyrkogård konstaterades att uppgifterna i gravboken inte var helt kompletta samt att Stj Gunnar Nilsson stod som räkningsmottagare. Jag anförtroddes av de samlade Storjamtarna och Jamtarna uppgiften att till Uppsala kyrkliga samfällighet inlämna kompletterande uppgifter för att den databaserade gravboken skall innehålla korrekta uppgifter om professor Zetterström. De vid graven församlade Storjamtarna och Jamtarna konstaterade vidare att gravstenen var i ett dåligt skick; med kraftig lavabeväxning samt svårläst text.

SPONTANT FÖRSLAG

Under Stormotets celibrering under kvällen väcktes ett spontant förslag att låta insamla medel för underhåll av professor Zetterströms gravsten. Storjamtar, Jamtar och gålbeiningar insåg då genast möjligheten att få bidra ekonomiskt till ett gott ändamål. Den nyskapade fonden växte snabbt och förvaltades av ÖH under natten.

Efter den, av ett flertal Storjamtar och Jamtar, intagna lunchen –dagen efter stormotet– återupptogs insamlingen till fonden. Alla de kvarvarande Storjamtarna och Jamtarna var nu församlade i Jamtamots kammar under gemytliga former. Vid, eller i, det stadiet fanns ej någon begränsning i viljan att donera pengar till fonden. Här måste nämnas ett synnerligen frikostigt ekonomiskt bidrag från Storjamten H. P. Burman. När så Storjamtarnas och Jamtarnas plånböcker var i det närmaste tomma vidtog en sammanräkning av de donerade medlen. ÖH och undertecknad konstaterade att 1320 Sv kr välvilligt donerats till fonden.

Dagen var nu långt liden och ÖH bad tro-

ligen mig att förvalta fonden och tillse att erforderligt underhåll beställdes på gravstenen. De insamlade pengarna medtogs av mig mot kvitto.

Efter att ett erforderligt antal rehabiliterande dygn passerat efter Stormotet och allt återgått till en normal verksamhet, kontaktades kyrkogårdsingenjören vid Uppsala kyrkliga samfällighet av mig. En skriftlig beställning inlämnades därefter omfattande:

- Rengöring av gravstenen.
- Imålning av text på gravstenen.

Under sommarhalvåret 1990 ombesörjde kyrkogårdsförvaltningen det beställda arbetet. När så löven börjat att falla från de fyra lindarna kring professor Zetterströms grav och en automatiserad helmålsringning ljöd från Vaksala kyrka, utfördes en besiktning och fotografisk dokumentation av arbetet på gravstenen. Besiktningsförrättare var undertecknad med biträde av Stj Nils Sjölander. Vid besiktningen konstaterades att ett fullgott arbete var utfört på gravstenen, samt att graven befann sig i ett enkelt tillstånd. Det sistnämnda är viktigt eftersom det, enligt professor Zetterström vilja, ej får finnas utsmyckning på graven.

ALLHELGONAFTON 1991

För att sprida ett ljus över gravstenen och samtidigt rikta uppmärksamhet på att professor Zetterström fortfarande är ihågkommen, inhandlades Allhelgonafton 1990 ett gravljus. Samma afton begav jag mig av tillsammans med Storjamtarna Nils Sjölander och P-G Norman till Vaksala kyrkogård och professor Zetterströms grav. Ljuset –med en beräknad brinntid av cirka två dygn– placerades framför gravstenen, Storjamten Nils Sjölander städade bort kvistar från marken. Därefter konstaterades att graven hade sitt rätta enkla utseende, omgiven av de fyra lindarna och med den stora stenen i kyrkogårdsmuren som en bakgrund.

MÅ HAN VILA I FRID!

Berättelsen om hur vår ärevörldige Professor Carl Zetterström äntligen fick sin gravsten restaurerad.

1875–1906

Under dessa år var Axel Fredrik Winnberg Frostvikens kyrkoherde.

Han efterträdde Henrik Höglund (se JT 1-91) och blev därmed

Frostvikens andre kyrkoherde.

—PETRUS JEITARSTUEN—

Winnberg, som själv var kommen till världen den andra april 1820 gifte 1886 om sig med den trettiosju(!) år yngre sjökapstensdottern Ada Amalia Billqvist från Karlstad.

Denna, yngre, fru Winnberg flyttade av allt att döma aldrig upp till makens tjänst-

ran. Kanske måste man förstå att en sådan "vän av ordning" tyckte att kyrkoherdarna, som högsta ansvariga i socknen, borde ha gjort mera för att snabbare sprida kunskapsens ljus. Men å andra sidan tror jag att krav på mera omfattande skolverksamhet, med ofrånkomliga utgiftsökningar, haft svårt att få gehör hos de fåtaliga och fattiga församlingsborna.

Johansson berättare även om ett försök att locka Winnberg till grovt tjänstefel:

Några, som uppenbarligen ville bli av med en präst som man inte tyckte var "fin" nog, beslöt kalla kyrkoherden på sockenbud till ett av de mest avlägsna ställena av Frostvikens församling. Detta skulle ske sent en kväll, då vädret var sämsta tänkbara och myrarna i detta väglösa land praktiskt taget omöjliga att gå över. Förhoppningarna, om att prästen skulle vägra kom dock nesligen på skam, ty så snart den utvalde "budbäraren" framlagt sin sak knackade Winnberg ur pipan, påtog ytterkläder och ryggsäck samt förklarade sig redo att följa med. Hur pinsamheterna klarades ut förmåller icke historien.

Winnberg blev anklagad för att hans predikningar skulle sakna allt evangeliskt innehåll men frikändes av Svea Hovrätt. Däremot fälldes han för att vid en enskild nattvardsgång, i Sjoutnäset, ha utdelat porterblandning i stället för nattvardsvin!

Den som sammanställt dessa rader vill betyga sin respekt och vördnad för de båda Jamtar som kom att bli pionjärer i Frostvikens församlingshistoria. Med mina ögon betraktat framstår både Henrik Höglund och Axel Fredrik Winnberg som plikttrogna herrans drängar, inte främmande för att ta till okonventionella lösningar i prövningens stund

DOM VÅRT INT' BEIT!

"Förhoppningarna, om att prästen skulle vägra kom dock nesligen på skam, ty så snart den utvalde "budbäraren" framlagt sin sak knackade Winnberg ur pipan, påtog ytterkläder och ryggsäck samt förklarade sig redo att följa med."

göringsort. Kanske var det därför som giftemålet inte avkastade några efterkommanden. Emellertid erhöll Axel Fredrik 1890, vid fyllda sjuttio år, ständig tjänstledighet och flyttade från Frostviken. Formellt innehade han dock kyrkoherdetjänsten till sin död den 10 februari 1906.

Den kände frostvikhistorikern Levi Johansson tycks inte ha tillhört de som gillade den unga församlingens första herdar. Tonen är allmänt nedlåtande i beskrivningen av såväl Henrik Höglund som Axel Fredrik Winnberg. Båda betecknas som "konsistorie skjutsmärrar", och lastas för bristande insatser på skolans område. Johansson hade själv kommit att uppnå rang och värdighet som folkskollärare. I sina memoarer låter han oss veta att han inte tvekade när han ansåg att rottingspö behövdes för bildning och fost-

Till ursprunget var han officersson, från Oviken, och kom närmast från ett kombinerat förordnande som kapellpredikant, skollärare och poststationsföreståndare i Hotagen.

I bygdens herdaminne beskrivs han som varande icke utan beläsenhet, god latinare och väl bevandrad i den svedenborska litteraturen.

A F Winnberg gifte sig första gången 1860 med Kristina Andersdotter. Hon var född 1839 i Kälen, Rödön, och avled 1881 i Gäddede. Fem barn föddes i detta äktenskap.

ÖH emeritus Per-Erik Wåg

—BR STJ STEFAN HALVARSSON—

Broder Storjamten Burmans artikel i sistlidna JT bidrog på ett synnerligen magnifikt sätt till att belysa en del av förekommande ordflöden inom vår omhuldade förening. Artikeln utgjorde ett värdefullt inslag i skildrandet av ett dessförinnan i stort sett odukenterat –lakunariskt– forskningsområde. Burmans artikel är därmed en första, väsentlig, grundsten i karterandet härav.

För egen del vill jag gärna bidra med några intryck av vad jag genom åren uppsnappat av Storjamten "Moffa" (så epiterad på grund av måhända inte sin universala visdom, men väl sin av tapperhet till bords med tidens höga och något kala hjässa) Wåglins echauffeusa vokabulär.

Standardhälsningen för Stj Wåglin är städse "Hallå" eller "Tjenare" följt av "gamle man". För att därefter komma igång med förhandlandet –som i så många andra sammanhang utgörande "ett projekt"– vore därvid inmundigandet av en smärre pilsnerkropp något som i hög grad skulle underlätta vad Wåglin benämner "aktiviteten". I annat fall bleve slutsatsen att "dehänne va allvarligt" eller "da möes" eller

"da gaur bare ont". Om inget sedemera skulle visa sig vilja gå Wåglin i handanom, skulle konstaterandet bli det klassiska: "det är nerlagt".

När jag ändå är inne på gebitet negativismer, kan erinras om Moffa Wåglins inte alltför sparsmakande uppmaning till gålbeina eller till någon i visst hänseende försunlig broder, nämligen att desamma eller densamme med fördel torde böra göra ägna sig åt antigern lite "flåhacking" eller en rejälare omgång "krondikesgraving". Därigenom skulle erforderlig späkning och botgöring ernås, enligt Wåglin. En annan wåglinare av distinkt klass är uttrycket "sinnessjuk", vilket kom till användning häromåret, då Stj Wåglin för sin dotter skulle beskriva temperamentet och förståndsgåvororna avseende familjens Wåglins hund.

I detta sammanhang kan heller inte förbi gås en annan tidskonsitent Moffaklassiker, som gått till eftervärlden inom Jamtamot: Vid tilltagande kaos eller förvirring i debatten plägar nämligen Wåglin efterlysa "styrsel", påpeka att "hen e ingen styrsel", "da tarves litte styrsel nu" etc. Just ordet styrsel tillhör de definitivt inarbetade i Jamtamot, och utgör ett omistligt kulturarv efter Stj Wåglin (som förhoppningsvis inte sjungit sin sista vers!).

Stj Wåglins eget kynne får man annars en viss uppfattning om genom följande små anekdoter.

Då Jamtamot, för numera ett antal år sedan, avhöll sommarmot i Norge, gick både det ena och det andra på tok för bröderna under ditvägen. Wåglin utlät sig emellertid, när allt riktigt jävlades som mest: "Da ha kunne vö varre, da ha kunne regne å".

Broder Örjan Staaf (allom bekant som "Staven") emottog av mig vid ett tillfälle

Wåglin

frågan huru med hälsan och kärleken stode till, varvid reponderades:

—Joo, tack, alltmaan man kan ata å skite, sa är e fäll ingen större fara.

Jag kom sedemera att för Wåglin omnämna detta mitt replikskifte med Staven. Wåglin vore inte den han är, om inte en viss förbättring av historian komme till stånd. Följaktligen bättrade Moffa Wåglin på det hela sålunda:

—Ja, je håll ma. Men jeg för men deil ha ju int vøre rektut bra sen je gjekk i folkskola!

Av det mer matnyttigare slaget är dess-

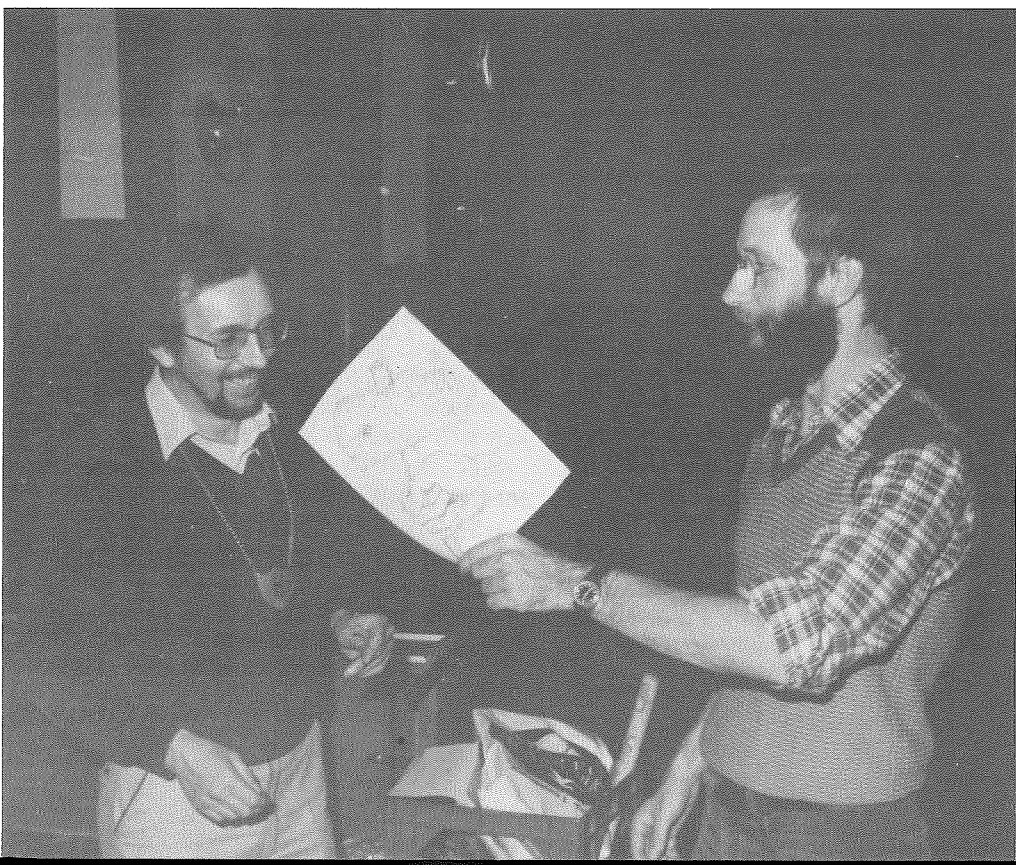
utom Wåglins minnesvärda definition av en bättre middag, esomoftast framförd å mot:

—Han faur gäörna va go, maten, men huvusaken ä att da ä mättsamt å lättspytt! (gäller förmodlingen i fråga om varje typ av skaffning —inte enbart lättpytt).

Slutligen må nämnas den sentens, för vilken Stj Wåglin förvärvat monumental ryktbarhet; Satsen uttalas med fördel vid tilltagande trötthetssymptom "framåt aftasia":

—Nu är e dags å fälle ihop klövan.

Stj Per-Erik Wåglin har tur och får en sidovinst i Halvars sedvanliga lotteri

Saxat ur Jamtamots styrelseprotokollsbok...

...idet till Härja-jämt en källa till glädje, såväl officiellt som inofficiellt att vi skötaganden i alla stycken förträffligt.

§3 Inköp av styrelseprotokollsbok beslutas skall ske. Bokens fason illustreras lättast av att du slår igen den.

Dessutom skall 1.100... till Br Stj... som er...

17 September 1991

§3 För att det... ihåggkommas och... handlingen lägg... egen paragraf, denna. Brr. ÖH, H, Skr, Gu... är närvarande.

§4 "Jädra akademikerförening" hörs helt plötsligt Br H utbrista med anledning av att samtliga närvarande styrelsebröder med ett undantag bär glasögon. Undantaget är inte Br H utan Br Skr, som oroligt undrar över akademikernas politiska ståndpunkt, emedan glasögonen har den omisskänligt runda form som kännetecknande vad som under hans barn- och tidiga ungdomså kallades kommunistglasögon!

5 Den snart stundande Jamtpuben dryftas. Br ÖH meddelar att Hardda kommer och att HP kor... med samfällt Handöl. Br ÖH för... han lockat HP att ställa ur

2 oktober 1991

...as om vi kan hålla på om ki tyra; i... faktiskt tillstånd till dess, pga Härken

§6 En debatt om Br Stj HP:s längd utbryter, med anledning av hans vikt. Brr synes till slut kunna ena sig om att HP är kortare än han skulle ha varit om han varit lång.

Br ÖH kan meddela att luvor håller på att syr... mavid. De ska... lite oli...

Samma datum —några paragrafer senare...

"CB-ianskan"

—ett personligt kodspråk.

—BR STJ H P BURMAN—

*Jag lovade i förra
numret av JT att
återkomma med en
presentation (analys
vete'n Horn-Pe om
det går att göra!) av
Br.Christer Berglunds,
"CB" kallad, märkliga
egenfabricerade
språkbruk. Efter
många års
bekantskap med
sagde broder börjar
jag nu så smått
förstå vad han säger!*

Vi tar det från början. Är du med, Hans Villius? "Året är 1972. Det svartvita fotografiet föreställer de fånglägerliknande rektangulära gråa och nedslitna betongkasererna på Kantorsgatans ödsliga och vindpinade tundra. Parallellen med Gulagarkipelagen är synnerligen påtaglig. Vad dessa arkitektoniska missfoster från 60-talets rekordår ännu inte vet är att de kommer att få en traumatisk upplevelse i och med att de unga studerande männen Christer Berglund och Hans Peter Burman invaderar nr 18 respektive nr 22 på detta beryktade område. Det är mannen till höger på bilden som fångar vårt intresse. Han heter Christer Berglund. Kommer från Härnösand. Har även finlandssvenska rötter. Lagg märke till de stirrande ögonen och den evigt glappande käften! Den svarta pricken i mitten på bilden är ingen flugskit på kameralinsen, utan en väl tilltagen prilla Ljunglöfs Ettan. Man förundras över att den kan ligga kvar trots de intensiva käkrörelserna. En mycket märklig

Bjurdin ett egendomligt väsande sätt att tala. Därav "Väsmän". Detta var det första CB-konstruerade ord jag hörde. "Mamma" och "pappa" säger han aldrig, utan "Mamsen och papsen", singularis obestämd form "mams och paps". Den enda person jag mött som använder ordet "snubbe" om saker(!), inte endast om personer, som är det vanliga. Br.CB.Språket är synnerligen slangfyllt, gärna då äldre slang, och inte sällan "fel" använt, exempelvis "bauta", som vanligen används i betydelsen "stor" kan CB utbrista och mena "bra, häftigt, roligt", etc. Jämför (eller "jfr", som CB skulle säga; han läser nämligen ut ALLA förkortningar som de står, gärna enbart konsonanter, vilket i dagens Jamtamotska språkbruk går igen i förkortningarna för ledamöterna i fakultetsstyrelsen för jamska och härjeådalska) ovannämnda "snubbe", vilket t.ex. kan stå för ett cykelventilgummi!

Även meningsbyggnad av typ föregående mening är vanlig hos CB. Inskjutna bisatser

Inskjutna bisatser till förbannelse! Han är en av de få som verkligen tagit Postens uppmaning för några år sen, "skriv som du talar".

man har gjort sitt intåg i det ännu ...int-et...ont...anande...Uppsala!" Tack för den rapporten, Hans Villius!

Ytterligare en granne till oss båda måste nämnas. Mats Bjurdin, "Väsmän" kallad, Kantorsgatan 18, samma korridor som "CB". Enligt den sistnämnde har denne

till förbannelse! Han är en av de få som verkligen tagit Postens uppmaning för några år sen, "skriv som du talar", ad notam. (Latrin igen!)

ANALOGIBILDNINGAR

Ursprungsordet är exempelvis ovannämnda

"Väsman", denne girige okropp i Tullinge. Det produktiva suffixet är "-man". Ex: Det är rålåge för en totaltankman, vilket i Baudelairens anda innebär att det är hög tid att berusa sig ("Enivrez-vous!") å Bacchi ädla eller mindre ädla safter. "Köra en sänkman" betyder att idka intimt kroppsligt umgänge (brånninga!), "köra en mekman" betyder verksamhet av hängeltyp och "köra en byggman" innebär att satsa på ett förhållande av mera fast karaktär, sambo, äktenskap, etc. Att avsluta ett förhållande heter "köra en fimpman". Man kan också säga "Tema" nånting, exempelvis "tema total-tankman", för att återvända till ett kärt ämne för bröderna.

SPECIALUTTRYCK

CB har en förkärlek för att "döpa om" såväl pholk som phä. Br.Stj.Oscarsson blir "Forskarsson", Br. Halvar har kallats "Nils Dacke"(!) av CB, den omfångsrike L-G Schöndal kallas omväxlande "Schassen" (efter sergeant Snorkel i serietidningen Knasen), Advokat Plakat, Major Aftonkröök, Sergeant Garcia (efter "Zorro") och "PCCCCCHHHHHHHHHXXXXXXX", d.v.s. en harkling! Övriga "Orvar-hjältar i CB:s persongalleri är den märklige finlandssvenske teologen Anders Frosterus, vilken har "Far-

förmodligen av kriminaltekniska skäl sprutledes "rekolorerar" en "velociped". Ordet är alltså onomatopoetiskt, d.v.s. ljudhärmande. Det finns många fler exempel, men jag orkar inte räkna upp ALLA nu! Det är tufft nog att bringa klarhet i de CB-ianska linguala labyrintherna ändå. Språket är ett chiffer!

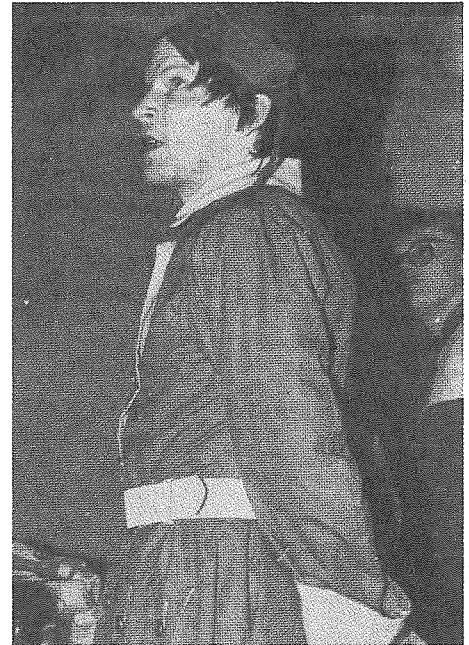
JULEVANGELIET

enligt CB. (Kom hit ska du få, Lukas!):

I denna juletid som utgör skrivande stund för detta amatörlingvistiska (Varför så blygsam, Burman?) specimen skall jag nu presentera det kära gamla Julevangeliet. Såsom CB skulle kunna tänkas tolka det på sitt eget, något mer handfasta språk. CB:s orerande måste nämligen UPPLEVAS för att komma till sin rätt. År 1963 (var det väl?) presenterade pastor Eric Grönlund i Stockholm sin dåförtiden omtalade "raggarbibel Vi vann, sa Markus".

Nu, med CB:s, undertecknads och även Br. Möllers hjälp ska evangelisten Lukas få en verbal "åktur". Häng me'!

Vi står i ölkön på Orvar.ssssssch! CB kommer rusande mot oss CB: "Bingo!!! Mer av intresse! Echeee!!! Variant 2B, va! Bromsa! MU-DU-NU-BU!!! Tema lärman, som grabbarna säger! Pass på! Cool story på

Crister Berglund i egen hög person

Att t.ex ordet "doakör" i CB:s vokabulär betyder "sprutlackering av cykel" är inte så självklart för envar.

bror Siddu" som "nom de guerre". Kallas även "Broder Bula" eller "Froskan"! Själv inblandad har jag fått det mycket missvisande epitetet "den rrockande skäuningen" av CB. Jag är visserligen född i den sydsvenska metropolen Kristianstad, men jag har enbart tillbringat mina första skälvande timmar på BB i denna stad. Jag har aldrig BOTT i Skåne, vilket däremot Br.Stj.Bo Oscarsson har gjort. Jojomensan! Avslöjad! HAHAHA!!! Under sin tjänstgöring som jamsk infiltratör inom det storsvenska flygvapnet var han bl.a förlagd på Ljungbyheds flygflottilj en viss tid, i alla fall längre än undertecknads sammanlagda vistelse i Skåne, som jag ALDRIG besökt efter min födelse! Så var det med den "skäuningen":

Vissa uttryck är så långsökta för gemene man att de kräver en särskild förklaring. Att t.ex ordet "doakör" i CB:s vokabulär betyder "sprutlackering av cykel" är inte så självklart för envar. CB:s egen förklaring är att han har "ärvt" uttrycket från Johnny Ljungcrantz, en f.d. pubvärd på Orvar. Enligt herr J.C. låter det "DOA DOA" när man

G, typ! (Angl.-sax. uttr. kan tyvärr inte undvikas här.förf.anm.) Jo, så här, va! För skitlängesen joddlade Mr. Big i Syrien, Kvirre, ja, Quirininus, då att de va golåge för en skattman, den tidens FoB, typ, va! Hajar'u? OK, mer av intresse! Josef, knickedicken, hyvelnisse från Nasaret å hans kex, Maria som var på jäsnings, som grabbarna säger, drog på rotmos ner till bonnhålan Betlehem. Det var rålåge för en flyttman, som grabbarna säger. Nåväl, när snubbarna skulle checka in på bygget, var det totaltorsk att ratta barre i Betlehem! Josef gjorde en Checkpoint Charlie, han trodde dom hade garrad kvart på plejset, men det var TVÄRKÖRT! T.o.m. kackhuset var uthyrt! Det var NERLAGT, rakt av ba'! Och Josef tyckte:"Skit på dej, gubbe! Mu-du-nu-BUUUUU!!!"

Men så spana dom in ett hästgarage. Kackigt och råddigt, men vafan! "Cool plejs! Det här köper jag rakt av", sa Josef. Asläcker barre, typ! Plötsligt var det golåge för en kläckman! "Junior e på G!", sa Maria."Han sparkar som den värsta Mara-

dona. "Å siddu bara! Echeee!!! En minisnubbe steppar ut ur Marias nyckelhål. Just då började en bauta-strob gasa loss på himlaköret. En snubbe med vingar susade ner på det alternativa Arlanda. En drakflygare från Åre? Allan Flink, etje? GLÖM DET! En ängels-man var det. Och ängeln börja rådigga! "Grabben e skitcool, ju!" Bingo! Grattis, farsan!" Då jazzade Clinton in på kameltaxi. "Tja ba! Schysst lire! Rentav en knug, etje! "Två andra snubbar börja långa godis. Macahan-ligan med sina alternativa gräsklippare (Arlanda-frisörerna Bää och Son) höll först på att få tuppjuck när astronautsnubben zooma in framför dom, men han sa:"Cool, spänn av, vetja! Kom å kolla in världens häftigaste snubbe härborta i kamelhangaren!" "Jösses!" stöna herdarna. "Nej, JESUS heter han," sa Clinton. "Mörker, Karon å fanstyg, MAKE MY DAY!!! Nu är det kört för er. Soppatorsk. Mu-du-nu-Buuuu!!! Grabben rattar det här, han! Nu blir det jordens party, alltså!

Yippeeee!!!! Cool story, va?"

Ack ja! Teologins vägar äro outgrundliga. Det var CB, det!

HALVARIANA

Jag tror inte att Br. Storjamten Ando "det är det!" Andersson tar illa upp om jag avslöjar att Andos excercisberättelse i förra JT har Br Stj Halvar som "formuleringskonsult". Läs den, så får ni en utmärkt inblick i den Halvarianska stilistikens utseende! Mer språkforskning utlovas i kommande JT, men det här får räcka för denna gång! Puh! Nu ska jag lägga in en snus.

MA RÅKES, BRÖDER!

Sjöutsiktskommitteén

Betänkande framlagt på Ockupationsmot

—SJÖUTSIKTSKOMMITTEÉN gm BR NYMAN—

Livsfullkomlighet var temat för en diskussion vid Julmotet 1990. Motet fann att Jamten behöver tre ting i sin närmiljö för att uppleva detta, en kristalkrona, en porträtt-samling och en sjöutsikt. Till brödernas förväning saknades det senare på kammaren, varför en Sjöutsiktskommitté tillsattes med uppdraget att utreda frågan om sjöutsikt från kammaren. Observera utreda, inte införskaffa, varför kommittébetänkandet också utmynnar i just ett betänkande, vilket Hembygdsföreningen vid Mot skall ta ställning till. Så sker nu. Efter mindre än ett år!?!

Kommitteén har efter grundliga studier kommit fram till att det mera handlar om livsnödvändighet. Det nära sambandet mellan kropp, själ och ande hos jamtar gör dem extra känsliga för förändringar i det så kallade environmentet (*betoningen skall vara på sista stavelsen. förf. anm.*) Det räcker här med att erinra om några enkla statistiska

fakta. Marieby är den församling i De för-
enade republikerna där medellivslängden är
högst. Församlingens samtliga byar och går-

dödligheten bland de bröder i hembygds-
föreningen som varit utan sjöutsikt en längre
tid. Kartotekets vänner kan säkert intyga att

"Om det inte vore för den livsuppehållande faktor som Heimmoten sjöutsikter utgör, löper vi akut risk inte bara för individuell död utan också för folkkroppens degeneration ner till svensk nivå."

dar med stadigvarande bosättning har utsikt över Brunflovisken, med undantag av Ol' Ers buan ovanför Fugelsta som ligger i direkt anslutning till Mellerst Svartsjön. Man torde också kunna erinra om den extremt höga

sannolikheten att vara hädangången är skrämmande nära 1,0 för bröder invalda före 1920.

Slutsatsen är alltså att närmiljön avseende utsikter är närmast livsfientlig för jamtar och kan uppfattas analogt med den som drabbar vita män då de reser till Afrika. Detta blir särskilt skrämmande i ett tusengenerationsperspektiv, emedan vi riskerar utslagning av jamtska gener till förmån för sådana som är mera anpassade till förutsättningarna, likt kackerlackor.

Om det inte vore för den livsuppehållande faktor som Heimmoten sjöutsikter utgör, löper vi akut risk inte bara för individuell död utan också för folkkroppens degeneration ner till svensk nivå. Det är inte utan att man misstänker sundsvallarnas onda anslag.

Kommitteéns åsikt är därför att en sjöutsikt snarast anskaffas.

BIL 1. ALTERNATIV FÖR ANSKAFFANDE AV SJÖUTSIKT.

Kommitteén har funnit tre principer, vilka var för sig eller i kombinationer kan av-

Kommittéledamoten -Br Nyman- förevisar de olika anskaffningsalternativen för sjöutsikt till kammaren

hjälpa bristen på sjöutsikt:

- Utökande av kammarens inventarier.
- Förändring av nuvarande fönsterutsikt.
- Utnyttjande av befintlig vattenutsikt.

Således har man kommit fram till sju olika alternativ vilka presenteras nedan.

I Anskaffande av portabel sjöutsikt, vilken bäst beskrivs genom att tänka sig en skål fylld med vatten från en jamtsk insjö. Denna sjöutsikt kan flyttas och uppmonteras utan större svårigheter. Den kan också ge en naturlig plats på kammaren för Storsjödjursyngel eller modeller av Storsjödjuret (*t.ex som den vi fick vid senaste Sammarret*).

Invändas kan dock att den för jamtars mer barockinriktade smak kan te sig väl stiliserad.

II Inmonterande av videoapparat med tillhörande televiseringsfaciliteter på kammaren. Om man har en hög ambitionsnivå vid inspelandet av sjöutsikten kan man åstadkomma autenticitet, och dessutom variation, till fromma för minoritetsintressena, d.v.s. utsikter från såväl Storsjön som Storsjön.

Det är dock fara värt att en videoapparat skulle utgöra ett modernt och för kammar'n främmande inslag. Dessutom är den dyr.

III Den nuvarande fönsterutsikten skulle kunna kompletteras med installerandet av ett så kallat blindfönster, lämpligtvis på platsen för den existerande blindörren.

Gjordes detta konstnärligt med riktiga spröjsar och allt finnes risken att man trodde sig va' heim om man ställde ett köksbord med rutig vaxduk framför.

IV En något mera renodlad förändring vore att med hjälp av ett dammbygge något omgestalta Uppsalas stadsbild.

Om man bygger en kraftverksdamm nere vid Islandsfallet ungefär mellan Skatteverkets skrytbygge och slottsåsen skulle man få en sjö mellan Norrlands och slottet med därtill hörande utsikt. Åtgärden måste naturligtvis kompletteras med smärre omgestaltningar av den mellanliggande topografien; således bör flertalet byggnader rivas, åsen ges utseendet av ett fjäll, helst Åreskutan, och diskot förkläddas till Verkön. Blir det fallet kan vi göra abonnemangsturer till Verkön -sådana som Thomeé gör. Verksamheten på nationen skulle alltså inte behöva undergå några egentliga förändringar.

Tabell 1:

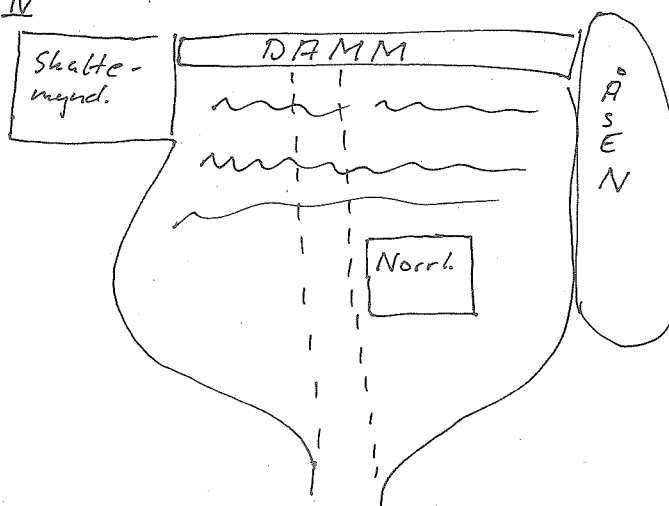
	<u>Est res.</u>	<u>Pr. gmförbarhet</u>	<u>Summa</u>
I Vattenskål	7	1	8
II Videoapparat	3	3	6
III Blindfönster	2	2	4
IV Dammbygge	1	6	7
V Graffitti	4	4	8
VI Spegelsystem	6	5	11
VII Kammarflyttning	5	7	12

Illustrationer

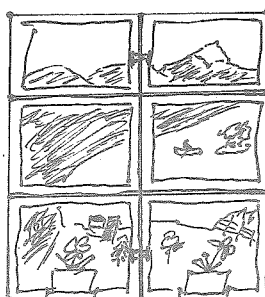
Alt. VI

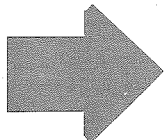
Alt. IV

Alt. III

forts sid 12

(Sjöutsiktskommittén; forts. fr. sid. 11)

Invändas mot förslaget kan att det initialt skulle medföra en del omkostnader. Till detta skulle dock kunna användas Torpfonden, och det skall inte heller glömmas att prospektet skulle kunna ge närmare 90 TWh årligen.

V Ett modestare förslag vore att m.h.a. främst blå målarfärg, så kallad graffitti, åstadkomma ett sjöliknande landskap (?) på gården och de omkringliggande byggnaderna.

VI Utnyttjande av befintlig vattendragsutsikt till förändring av nuvarande fönster-

utsikt. Det vill säga med ett system av speglar över nationshusets tak göra Fyrisån synlig inne på kammarn.

Speciell hänsyn måste tagas till att vänster fortfar att vara vänster och att upp inte blir ner, så kallade spegeleffekter. Detta skulle annars kunna få mycket obehagliga konsekvenser för brödernas mentala hälsa, framförallt då för Yngsten vid renande av fyrisån.

VII Ett mera drastiskt användande av fyrisåutsiktet vore att flytta kammarn till nationens östra sida. Detta kan synas alltför drastiskt, men tas ändå med för att åskådliggöra principerna.

BIL 2. ALTERNATIVJMF. OCH REKOMMENDATION.

Den vägledande principen för bedömning av alternativen har varit det estetiska resultatet.

Efter långt övervägande beslöt vi dock att i någon mån väga in den praktiska genomförbarheten och fick därmed resultat enligt tabell 1. Alternativen rangordnade med det bästa som nummer ett.

Det sammanlagda lägsta talet får alternativ III, Blindfönster. Det är också det alternativ Sjöutsiktskommittén förordar och rekommenderar Hembygdsföreningen att installera.

Jamtamot

Hurusom jag bevistade mitt första Mot **—en biografisk självrannsakning av Storjamtens Ando!**

Det begav sig på den tiden, anno hösten 1972, då jag kinesade som inhysningshjon hos den barskt sublime, tillika sedemera Storjamtens Thomas Johnsson i densammes appartement å Kyrkårgårdsgatan numero 45 B uti Upsala akademie- och lärdomsstad, att jag -under intryck av sagde hyresmonsieur- influerades (tusan vet om inte under ett visst mått av tvång) proba att avlägga en visit å nationsföreningen Jamtamot. Som emellertid den allom distinkte Thomas Johnsson emfatiskt förkunnade den goda smakens oförvitlighet ävensom nödvändigheten utav att i godan tid och i väl tilltagna doser eller doser vidtagna erforderliga preparationer, på det att vare sig jag själv eller det andra hos Johnsson inhysta hjonet, juris studeranden Ulf Jonsson från Göteborg, skulle komma att dymedelst klen

benföring och usel uthållighet i kampsporten rövkrök ådraga Thomas Johnsson vanära och smälek, alltså och sålunda beordrades den sistnämnda sina tvenne hyresgäster att under sista veckan före motet, från arla till särila, ligga skavfötters, pinandes på lägenhetens hårda korkmatta, dragandes och övandes rövkrök; håller jag före, det desse praktikationer med tiden blevo så intensiva, och för min hälsa -i vart fall den själsliga- så pass menliga, att jag snarare död än levande, med tydliga tendenser till ischias och gikt, och med starkt åderlåten rövfunktion, slutligen förfogade mig till Exilium på Svartbäcksgatan, varest Mot avhölls.

Motet var dock en positiv, låt vara en smula vidlyftig, företeelse, med krumelurer som Ol' Jonssa från Hallom och bizarra figurer som ÖH Urban Leijon samt brus-

försäljaren Kjell Backlund. Men jag svarade på frågorna -fast om svaren var riktiga minns jag inte- och rövkroken gick bra: till Thomas Johnssons erbarmelige förtrytelse vände jag hans röv två gånger på raken opp i väran i en kamp oss emellan. Så kan det gå, när lärjungan överflyglar sin Lehrmeister! I finalen var jag emellertid av någon anledning chanslös mot ÖH... -Aftonen var dock, efter långa och givande diskussioner med jamten, juris studeranden kurt Jonsson (sedemera fondbarometermaskinist), med vilken jag hade nöjet lösa en hoper världsproblem, långt liden, varför jag framåt småtimmarna lät rekommendera mig, och sålunda per apostlahästarna begynte hemfärden till Thomas Johnssons residens.

I senhöstnattens gråa dis, beledsagad av det fylliga ackompanjemanget från dömens bevingade kajor, letade jag mig genom svindlande kullerstensgränder mot vad jag förmodade var mitt färdmål. Men jag var vid denna tidpunkt ännu icke särdeles bekant med stadens gatunät, i följd därav jag, när jag för första gången lyckades bryta mina lycksaliga tankegångar och ljuva minnesbilder från aftonens timade Mot, och sålunda försökte rekognosera omgivningen, inte tillnärmelsevis kunde geografiskt lokalisera min position. Vart jag såg såg jag nämligen intet annat än den gråa, mättat fuktiga skåddan, och -inom ett fåtal fots sikt- grusade gångar, taggiga häckar, uppresta epitafiestenar, och strax framför min näsa, vida överträffande min egen imponerande kroppslängd, ett monumentalt kummel med en skrälldus ingraverade namn, tydande på att jag hamnat i döingarnas hemvist. Blev jag härav högeliden skärrad, fruktande omedelbar hjärtsnörp, varför jag skyndsamt tog till skubben, men råkade jag därvid, under denna min panikartade förflyttning, snubbla över järnkätting, vadan jag handlöst kom att inta horisontalläge.

Nästa minnesbild: jag måtte av fallet ha tuppatt av -ehuru jag lyckligtvis inte alldeles kvällgjort- ty när jag kom till sans, med blodig näsa och sönderrivna händer och en stor reva på broka strax nedom gylfen, hade jag, i mitt omtöcknade, sinnesförvirrade tillstånd, ingen som helst uppfattning om vare sig tid eller rum; med allt stenskravel och alla spöklika skuggor i omgivningen, upplevde jag mig ha hamnat långt ned i underjorden, i de sälla jaktmarkernas raka motsats.

Följatligen begynte jag planlöst irra än hit, än dit; stundom kutade jag, ibland tog jag ett svanhopp, och däremellan förflyttade jag mig fyrombussom. Så småningom nödgades jag utav andtappa och krympande kondition avbryta min framfart, vadan jag lutade min

nu tröttkörda lekamen mot första bästa stenkummel.

Ånyo måtte jag ha hamnat i dormativa predikament, enär jag vaknade till liv inför en kjortelbeklädd, höckleiförd kvinnlig varelse, som med vilt uppspärade ögon och vidöppen käft glåmade stint på min ringa person. I nästa sekund bröts den iskalla nattens tystnad av ett genomträngande skrik ur kvinnans strupe. Denna uppenbarelse, som hämtad ur baron von Münchhausens vildaste eskapader, blev mig övermäktig; som en bärsark rusade och kutade jag nu och under den följande halvtimmen åt alla tänkbara riktningar och väderstreck, men kom jag slutligen ändå i miserabelt skick och med nyvunna Jamtluvan hängande på trekvart fram till en bred stenmur, och varseblev jag på denna murs andra sida äntligen en gata med tillhörande illumination.

Jag tog mig raskt över muren och började, lätt om hjärtat, att gå gatan fram. äntligen rädddd!

Min vimmelkantiga salighet över den uppnådda liberationen från gastarnas hemvist blev emellertid inte långvarig, ty i det samma förmärkte jag en automobil sakta komma uppkörande på min högra sida. Bi-

"Och jag gick, på darrande ben, med polisbilen hela tiden smygande upp på min högra flank. Aldrig tillförne haver jag så darrat på manchetten!"

len stannade. Ner vevades en vindruta, och kom därvid i den i bilen uppkomna öppningen ett ansikte till synes, och var sagda kroppsdel iförd omiskännlig uniformsmössa, tillhörig den svenska ordningsmakten. Denna representant för poliskåren upplät sin stämma, och följande konversation vidtog.

Konstapeln: Jaha, hur var det här då?

Alter ego: Jo tack, bara bra. Men jag hittar inte hem.

Konstapeln: Var bor du då?

Jamten Ando: Hos röntgenläkaren John F Johnssons ättling Thomas Johnsson på Kyrkogårdsgatan 45B. Men jag kan inte hitta Kyrkogårdsgatan.

Konstapeln: Jaså. Nå, din vandring verkar lite vinglig. Om du inte vill åka med, får du allt lov att promenera framåt på trottoarkanten. Men går du inte rakt, får du tillbringa resten av natten på polisstationen.

Ando Snåltje: Jag går!

Och jag gick, på darrande ben, med polis-

Storjamten Ando blir vald till tyngst...

bilen hela tiden smygande upp på min högra flank. Aldrig tillförne haver jag så darrat på manchetten!

Efter en som det kändes oändligt, pinande balansakt längs trottoarkanten, där mina blytungna fötter mot min bestämda vilja esomoftast förpassade min kroppshydda, corpus delicti, ömsom halvvägs ut mot gatans mitt, än även en god bit in på trottoaren, stannade äntligen bilen vid min sida.

Konstapeln utlät sig, pekande på en gat skylt en meter från bilen: Nå, det där gångprovet godkännes med tvekan. Vet du nu på vilken gata du befinner dig?

Jag resonerade först nekande, enär jag i min skumögda närsynthet till att börja med inte förmådde uttyda skyltens kringdansande bokstäver. Men efter ett antal gissningar och försök kröntes mina ihärdiga ansträngningar och försök med framgång. Då blev konstapeln äntligen nöjd och for sin väg. Jag för min del kunde konstatera, att gatunamnet på skylten var Kyrkogårdsgatan. Så ändade mitt första Mot.

DET ÄR DET.

Elegi över novembernatt

—BR SKR, TILLIKA BRODER NYMAN—

Uppsalanattens köld är hård
stjärnorna gnistra och glimma
alla sova i en enslig gård
djupt under morgontimma
månen vandrar sin tysta ban
frost lyser vit på fur och gran
frost gnistrar vitt från taken
endast Jamten är vaken.

Står där så röd vid barmästardörr
röd vid den plats där man saker brukar slänga¹
tittar som så många nätter förr
upp emot föreningsvindsfönstrens mörka långa
tittar mot Spegeln ser där hur
tegelväggen står—en dunkel mur
grubblar fast det ej lär båta
över underlig gåta.

För sin hand genom skägg och hår
skakar huvud och luva
"Nej, den gåtan är alltför svår.
Nä, je begrip int'—huuva."
Slår som han plägar inom kort
slika spörjande tankar bort.
Går in på nationen att vandra
går för att se på de andra.

Med fjäderdräkten fläckad av galla
på toaletten med hemska "Ulrik-tjut"
står en skvader—svinigare än dem alla
fast han på flaskan ej gjort slut.
A-laget trött av prat har redan kommit på puten
bredvid en birkarl med benknota i truten.
Men varför ligger han på magen?
Javisst ja, i rövkroken blev han ju slagen.

Jamten smyger sig sist att se
damföreningarna kära
länge och väl han märkt att de
hålla hans charm i ära
Jamtskors² kammar' han se'n på tå
nalkas att se de söta små.
Ingen må det förtycka
det är hans största lycka.

Så har han sett dem allihop
men kvar har ej varit många
på kväll'n de haft stoj och rop
men mötena ej varit långa.
Vad är det för konstig förening?
Där alla tycks ha samma mening.
Gåtan som icke låter
gissa sig kom så åter.

Uppsalanattens sömn var hård
solen re'n börjat glimma.
Alla sovit på Norrlandsgård
långt fram till middagstimma.
Om ej mycket förvandlas
endast hos en förening förhandlas.
Novemberregn faller på taken
endast Jamten är vaken.

¹ Dikten är skriven med haltande versfot

² Kan vid behov utbytas mot Vajor eller Ypsor...

Jamtland e viktuger än EG

—GUNNAR NILSSON, ÖH EMERITUS—

*Vilken betydelse
kommer Jamtland att
ha i det omdanade-
splittrade- och i väst
sammanlänkade
Europa?
ÖH emeritus, Gunnar
Nilsson filosoferar
om de skilda
regionernas och då
främst Jamtlands
betydelse i det
framtida Europa*

Och varför det då frågar man sig, kanske ej inom, men mer utom Jamtamots ideologiska sökarljus. Frågan är aktuell i dessa tider. Debatten i Sverige verkar ha avstannat, åtminstone i EG frågan.

Perspektiven bör nog lyftas en aning över frågan om EG anslutning eller ej. EG:s ekonomiska betydelse är oomtvistad oavsett vilken sida gränsen man befinner sig. Vad handlar då saken om? Jo! Detta enkla faktum att Europa består, har alltid bestått och kommer alltid att bestå av olika regioner: Jamtland, Östergötland, Gotland, Sachsen, Bayern, Katalonien, Baskien o s v. Nationalstaterna har kommit och gått, somliga har bestått längre andra kortare. De övernationella förbunden, typ EG, har vi sett förr. Störst och viktigast kanske Hansa förbundet var. Även Romarriket kanske erinrar sig? Regioner har dock bestått tider igenom. Härav bör vi besinna att våra lokala regioner kommer att bestå långt längre än olika nationer och federationer. Regionerna kan förutses få större betydelse i ett Europa där nationalstatens roll tonats ner. Den mittnordiska regionen med Jamtland och Tröndelag är värd att kämpa för. Sundsvallarna litar jag fortfarande inte på!

Bästa hälsningar från ett höstligt Frösön.

Saxat ur Jamtamots styrelseprotokollsbok...

§4 Br Gv kår... spräng...
och jubileumsskåp... telefon. Marv...

§5 Julbordet går grundligt igenom –i tanken, alltså– och diskuteras. Diskussionen gälleri synnerhet senapssåser. Br ÖH excellerar i snålhet. "Vi måste ha äggghalvor med kaviar på –det kostar bara en krona per person." "Folk får äta sig mätta på sillen –det är inte så dyrt." "Två sorters senap räcker." och "Koka mycket risgrynsgröt. Risgrynsgröt är billigt."

§6 Snålhet... glöggen. "Glög...

23 November 1991

Kvinnlig fägring på mot

—BR NILSSON, LEDAMOT AV ANDRA KAMMAREN I SENILIUM—

Tänk efter, vad är det mest bedrövliga som kan hända under ett mot?
Är det att korven eller jordnötterna tar slut under motförhandlingar?
Är det att ölen –hemska tanke– tar slut?
Näe, Efter drygt två år inom Jamtamot så har jag förstått att "kvinnfolk" på mot är det absolut värsta som kan hända.

För att förhindra varelser med kvinnligt beteende, i kvinnligt beteende kan även Skvadrar, Birkarlar, Angermänn mm inordnas, att komma in och störa eller, ännu värre, förhindra förhandlingar så har vi inom Jamtamot 7-man. 7-mans huvuduppgift är att tillse att motet inte under några omständigheter blir stört. Det är allehanda faror som kan hota motförhandlingarna med dess viktiga, långgrandiga och intrikata debatter. Den största av alla faror är som tidigare nämnts kvinnor, flickor, tjejer, chics eller vad nu dessa vackra, sköna, underbara...AJ! FY! SKÄMS! — Skärp dig! Självfallet skall det vara: "hur nu dessa ludermässiga okroppar skall benämnas!"

Åter till ordningen. Dessa varelser kan ställa till med de mest fruktansvärda av alla hemskheter. De lockar med sång, de inviterar med hjälp av sitt fagra utseende och de försöker få Jamten att falla för deras fladdrande ögonfransar! Dessa kärlekskranka, sensuella okroppar måste förhindras från att störa moten. Därför är det motets uppgift att bistå 7-man med nödvändig hjälp i hans arbete.

Vi får inte bevakas att välja en tf 7-man bara för att han har en kamera på mot och sålunda kan ta motbilder! Denna oansvarighet har skett vid ett flertal tillfällen under hösten. Nu vill jag med bestämdhet hävda att en Jamt i sina bästa år, för tillfället borttvingad från studielivet av den stor-svenska imperialistiska krigsmakten, inte är den bäste att välja till tf 7-man. Det omdöme som behövs för denna viktiga, prestigefyllda och för Jamtamots förhandlingsro så viktiga post måste tillsättas med den största omsorg.

Detta fruktansvärda otyg måste vara något för stadgekommitén att fundera över.

Den ordinarie styrelseposten som 7-man kan lämnas därhän. Skälet till detta är att den Jamt som påtar sig ansvaret att under ett styrelseår hålla kvinnfolk från mot också har en mental förberedelsestid före var mot så att han utan att darra på läppen kan fösa ut okroppar och annan lös materia från motlokalen.

Nej, det är tf 7-man som är den verkligt svåra posten, på grund av dess korta förberedelsestid. Vore det inte på sin plats att ha visa kvalifikationskrav för en tf 7-man till exempel att man ska ha egen fru, helst även barn och för att få en riktigt kvalificerad Jamt, eller varför inte en Storjamt, så bör han även ha en hund/katt/hamster/kanariefågel eller någon annan fjäskande skapelse till husdjur!!!

Den vite VIKINGEN

—uppföljaren till "Korpen Flyger" och "I Korpens Skugga" av Hrafn Gunnlaugssons.

—BR THOMAS. NILSSON—

Årets mest efterlängtrade film för oss Jamtar torde vara Hrafn Gunnlaugssons tredje film "Den vite vikingen". Handlingen utspelar sig år 999 till 1000 i Norge och på island, dvs under den period då Olov Trygvason härjade som värst och hedendomen fick ge vika för kristenheten. Olov Trygvason var en mångsidig viking som förutom att uppfinna brandskattningen även tog kristen mission på bokstavligt talat blodigt allvar, vilket även utgör filmens ingress. Där möter vi nämligen en norsk pike och gutt, Embla och Ask, i full färd med att gifta sig under traditionella former med Oden och Frej som hedersgäster. Lömskt dyker då Olovs handgånga män i svarta huvor upp som objudna bröllopgäster och hotar att dräpa Embla om inte Ask åker till Island och omvänder hedningarna till den sanna läran. Ask misslyckas naturligtvis kapitalt och blir dömd till fredlös på Island och blir förvisad medan Embla sätts i ett norskt kloster, vilket drivs av en koppärrig skrikande kärring. På

bästa agentmanér fritar Ask sin brud från klostret men de unga två hamnar omgående i Olovs garn. Den förgrymmade Olov skickar Ask ånyo till Island för att re-missionera samt meddela de mest inflytelserika hövdingarna att deras söner, som befinner sig i Norge, dräps om inte Island totalt konverterar. De veka Islänningarna tar ett principbeslut på alltinget att man officiellt gått över till kristendom men att det står var och en fritt att fortsättningsvis blota i lönn. Ask återvänder till den längtade Embla i Norge, som under tiden ihärdigt motstått Olovs enträgna närmanden av fysisk karaktär. I slutscenen återförenas paret medan brudens fader går upp i rök.

Som synes handlar filmen huvudsakligen om ett kärleksförhållande och inte så mycket om lömska tilltag, hämd, list och okomplicerat våld som jag själv anser utgöra viktiga element i en riktig vikinga film. Miljöerna och rekvisitan är dock utsökta, bli ror man runt i en fjord med ett vackert vikinga-

skepp och dessutom får man beskåda en stavkyrka som bränns ned, något som djupt rörde en gammal hedning som undertecknad. Sammanfattningsvis når filmen inte upp till samma klass som "Korpen Flyger" men är trots detta sevärd som en trovärdig skildring av norrönt liv och leverne för 1000 år sedan.

Jamtanot

Betala in valfritt belopp för Jamtlands Tidning
till postgiro 18 36 06 - 3

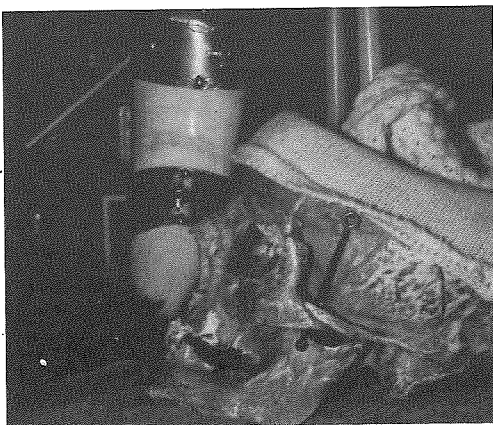
Klent

- EG:s attacker mot snuset:
- Ännu inget Jamtsnus!
- Alltför tidiga velourtendenser hos ungjamtar och alltför
- långvariga konvalescenstider hos desamma.

Artut

- Att de redan gett upp.
- Att Broder Goden emeritus Richard Lindström låtit sin
- syster sy nya styrelseband.
- Att Broder Paul Jensen på ett högst förnämligt sätt
- ombesörjer transport av Jamtar på Heimmot.
- Att densamme vid sistlidna Heimmot lät donera
- ortsskylten "Väst i gåla" till Jamtamot.

RÄTTELSE JT 1/87

På sidan 12 i nummer 1/87 har tryckfelsnisse gett upphovsmannen till "Man je va e litta taus" fel efternamn. Där står Olov Andersson Ågsta. Skall stå: Ågren.

Sedan denna artikel skrevs har det också framkommit det definitiva beviset för att det ärt O A Ågren som skrivit "Man je va e litta taus". Detta tack vare Nils-Erik Eriksson i Sveg, som hittat originalet, publicerat i Jämtlands Allehanda den 2 januari 1890 med Ågrens signatur Å-en.

Till nästa upplaga av sångboken skall alltså stå följande:

Man je va e litta taus. Text: O A Ågren 1890.

— B. O. —

OI-Pers Brita

- Har ni hört att OI-Pers Brita har blive Gravid?
- Nä vad säg du! Håcken e gravör'n?

Bra, bättre, bäst

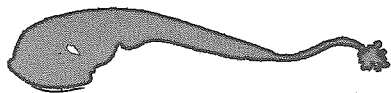
Drängen från Oviken ringer från arbetet i Offerdal. Man undrar hur det är:
Jo, de e som bört. De finns tretton kuer, tri fine storser, å ei A premiere e mär!

—Gunnar Nilsson—

Viktigt meddelande från kammarrustningskommittén

Inför de revolutionerande struktumvandlingarna som planeras på kammarn efterlyser vi diverse lösöre som någon välvillig Broder kan tänka sig donera till Jamtamot. Vi behöver bl a ett mindre köksbord, gärna med perstorpsplatta, en Chesterfieldsoffa, en Handölskammin, en ca 3x4 m stor matta modell Wilton, en drink-skakare, två stycken fönsterrutor som är spröjsade med vidhängande foder, ett större fungerande kylskåp, ett speculum i rostfritt stål, en Rödöurna i tenn samt prima björkved. Är det manne något ytterligare du tror kunde passa på kammarn så hör givetvis av dig, förslagsvis till någon i styrelsen.

— KAMMARUPPRUSTNINGSKOMMITÉN —

AMASON ME EXTRALJÖS

(musik: "Börje Sprängsten", Amerika.)

Tillägnad "landsbygdens Rolls-Royce" med stor kärlek.

Je e en rektun bonnpöjk,
d' e intnå te skåmes för,
je tykje bra om biln menn,
de e grett te vae chafför!
Je ha int nån dyr Porsche,
int nån yuppie-telefon;
men Wunderbaum å tärningan
å Volvo Amason!

Ref: AMASON, AMASON, AMASON ME EXTRALJÖS!

Halogen Hella-ljös, bromsljös bak å dragkrok,
tocken grei en Amason!

Når löurdan kom då vill je int
ha mäsik som lukta skunk,
nej, "seks og nitti dobbeltrensa
trönderkarsk" på dunk!
Je tar e par tri dunka,
fer te "Kuba" sään på bal
Då bjö je heile Järspen
på en huskun backanal!

Ref: AMASON etc.

Å "landsbygdsfracken", alltså Helly-Hansen
ha je på, å termobroka, grönmössa
å Lundhagstövlan å!
Je e int vär än änner, je e nog en snäll person,
iblant så byt je käringa, MEN ALLER AMASON!!!

Ref: AMASON etc

FOTNOT till "AMASON": Melodin är "Cadillac Ranch" av Bruce Springsteen, Freehold, New Jersey, USA. Jag hör nu Tibrand grymta hotfullt p.g.a. alla hemska anglosaxiska uttryck, men de flesta av dem är ju egennamn, likaväl som Tibrand själv! För tydlighetens skull måste dock ovannämnda fakta relateras, kosta vad det kosta vill!

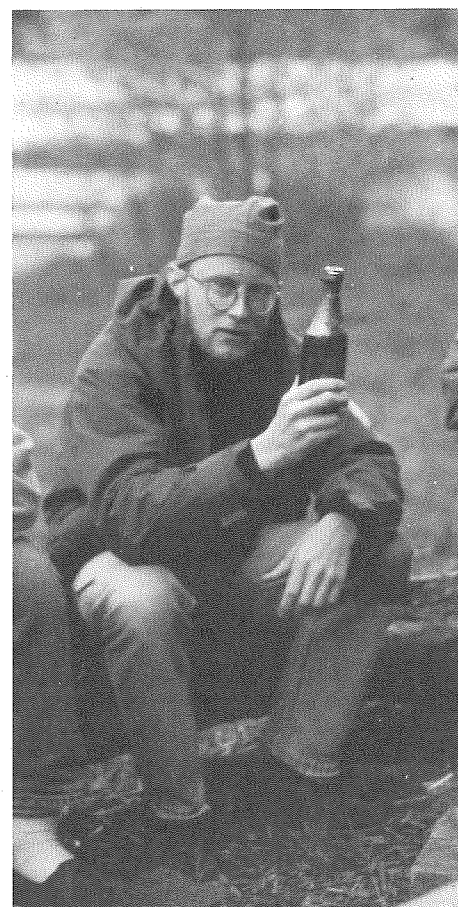
ÖH:s reflexioner

Bröder, vanan att presentera sig tycks vara utdöende men likväl kunde det vara på sin plats då endast en mindre del av tidningens läsare torde känna mig. Jag föddes i syd-sverige 1961 men förmådde tämligen omgående få mina föräldrar att flytta till Stan där jag växte upp och gick i skolan. Våren 1982 flyttade jag till lärdomsstaden för att studera medicin. Studierna avbröts strax för flera års arbete på laboratorium tills jag återupptog studierna 1988. De senaste åren har jag beklätt gillevärd och hövding posterna för att under innevarande verksamhetsår svinga ÖH klubban.

Det kan synas märkligt med denna fler-åriga latens innan jag blev en aktiv jamt. Skälen var att jag, i likhet med många av dagens gålbeiningar och ungjamtar, initialt fick intrycket att Jamtamot var en sluten och svårförståelig sammanslutning med litet utrymme för yngre Jamtar som inte ens behärskade språket hjälpligt. Först några år senare började jag bevista Moten mer regelbundet, men huruvida detta avspeglar en begynnande senilitet eller mognad låter jag vara osagt. Det är få studenter som stannar så länge som jag själv gjort i Uppsala. Detta medför att de sent mogna Jamtarna aldrig får tillfälle att upptäcka Jamtamot innan det är dags att flytta till Stockholm och sköta pappersexercis under resterande delen av livet, avbrutet av kortare funderingar huruvida detta var utbildningens mål och mening. Att det kan vara svårt att rekrytera nya Jamtar får inte stilla accepteras, ty det utgör ett allvarligt hot mot inflödet av nya tankar och idéer som krävs för Jamtamots överlevnad som en stark och levande förening. Jamtamot är förvisso icke för vem som helst, men sannolikt finns det plats för några fler. Moten bygger mycket på upprepad glädje, dvs sökandet efter bröderna Berg-wall i motlokalen, tidsödande diskussioner rörande kallelseförfarandet och de alltid så

gastkramande fyllnadsvälen till fakultetsstyrelsen för Jamtska och Härjeådalska. För att uppskatta slika traditioner måste man mogna (hjärntvättas?) och dessa hjärtesaker ändrar vi minsann inte på för att göra Moten mer lättförståeliga för några enkla gålbeiningars skull. De tokiga infallen, de rappa ordväxlingarna, de träffande otidigheterna och de lugubra förhandlingarna är däremot av största betydelse för att Moten skall bli lyckade. Det är vid dessa tillfällen Jamtamots storhet framkommer, även för en nyinvald Jamt eller gålbeining. Livaktiga Mot är en förutsättning för att snabbt få dessa kroppar inskolade i Jamtamots tyngre traditioner. Att förstå och genomskåda förhandlingarna är nödvändigt innan man som nyinvald Jamt förs begära ordet, resa sig upp och påbörja sina första steg på mässandets slingriga bana. Handen på hjärtat, när visade du en nyanländ landsman intresse och respekt innan han först gjort sig gällande som debattör? Moten är vår pulsåder på vilket allting beror. Det spelar ingen roll hur väl kammarn rustas, hur väl de ständiga kommitéerna arbetar, hur bra Jamtamot-kören sjunger och hur ofta JT kommer ut om inte moten är tillgängliga och roande för alla. Moten är vad vi gör dem till.

På tal om kammarn har den senaste tiden denna eminenta lokal utnyttjats flitigt och genomgått epokgörande förbättringar. Det är tydligt att en soffå och ett försett kylskåp är tillräckliga omständigheter för att spontana smakningstillfällen med oförutsägbara handlingar, sanningar och lögnar skall komma till stånd. Självfallet kommer våren bjuda på fortsatta lugubra kammarsittningar på icke mot tid. Upprustningen går som sagt stadigt framåt och vi har länge kunnat glädja oss åt regaliehyllor, den nya musräfsan och den förlorade bandspelarens återkomst. Hövdingens försumliga städning tycks också vara fundamentalt för trivseln. Att

kammarn är nationens mest eftertraktade lokal även för utsocknes, vittnar de allmogekravaller som försigår på föreningsvinden de kvällar Nationen förmår hålla drägliga öppettider. kammarn är något att vara stolt över.

Med dessa ord önskar jag bröderna en trevlig termin.

MA RÅKES
—Thomas Nilsson, ÖH—